Doğan Kardeş

SAYI 29 15 TEMMUZ 1974 150 KURUŞ

BABAM KALECİ DATCU

(Yazısı: 28 - 29)

İÇİNİZDEN BİRİ

OTOBÜS DURAĞINDA BİR BULUŞMA

Sıcak bir öğle vaktiydi. Bir röportajı henüz tamamlamış, ağır ağır otobüs durağına doğru yürüyorduk... Kadıköy'ün Bağdat Caddesi en hareketli günlerinden birini yaşıyordu sanki. Birden kendimi bir sürü çocuğun arasında buldum

İrili ufaklı çocuk grubu neşeli bir şeyler konuşuyorlardı. Görünüşlerine bakılacak olursa 12 - 14 yaş civarındaydılar. Bizim ve çocukların onbeş dakikalık bir beraberliği oldu durakta. Vasıta bekliyorduk. Çocukların âlemine kendimi öylesine kaptırmıştım ki, istemiyerek konuşmalarına kulak kabartıyor, yaptıkları esprilere tebessüm etmekten kendimi alamıyordum.

Nihayet ileriden bir yolcu otobüsü göründü. Duraktakilerde bir kıpırdanma oldu. Otobüs gürültüyle önümüzde durdu. O anda da benim aklıma güzel bir fikir geldi. Otobüse binmeye çalışan bu çocuklardan biri neden «İÇİNİZDEN BİRİ» adlı serimizin bu haftaki konuğu olmasındı?.. Hemen aceleyle içlerinden birine: «Bir dakika bakar mısın canım?» diye seslendim. Çocuk merakla, «Ben mi?» diye işaret etti.

Evet çocuklar... İşte Doğan Kardeş bu kez de bir kardeşinizi otobüse ayağını atarken yakalamıştı. İşaret ettiğim çocukla birlikte arkadaşları

Kalabalık çocuk grubu arasından birini seçmek gerçekten güç

da otobüse binmekten vazgeçmişler. Merakla bize bakıyorlardı.

— «Arkadaşımızı neden çağırdınız...?»

— «Geç kalıyoruz...»

— Bir şey mi soracaktınız?»

— «Durun bir dakika çocuklar...» dedim. «Heyecanlanmayın. Doğan Kardeş'i tanır mısınız...?»

— «Tabii tabii...» diye bağırdılar hep birden... Durumu çocuklara izah ettim ve arkadaşlarının bu haftaki «İçinizden Biri» sayfasının konuğu olduğunu söyledim. Sıra konuk kardeşle sohbet etmeye gelmişti.

— «Adını söyler misin?»

— «Şevket Akçit»

— «Kaç yaşındasın, hangi okula gidiyorsun?»

— «14 yaşındayım. Kadıköy Ortaokuluna gidiyorum.»

— «Peki Şevket, sen Doğan

Konuşmamız bittikten sonra Şevket otobüse bindi. Çok sevinçli olduğu belliydi.

Kardeş'i daha önce tanıyor muydun?»

— «İlkokul beşinci sınıftan beri... Zevkle okuyorum. İlgimi çekiyor.»

— «Çok güzel Şevket. Doğan Kardeş'in böyle bir röportaj kervanından haberin var mıydı?»

— «Tabii... Ama bana tesadüf edeceği hiç aklımdan bile geçmezdi.»

— «Şimdi tatildesiniz... Boş zamanlarında ne yapıyorsun?»

— «Okuyorum... Sporla uğraşıyorum. Basketbol, futbol, yüzme... Geziyorum.»

— «Arkadaşlarınla bir yere mi gidiyordunuz?»

— «Evet... Bir toplantıya!»

— «Öyleyse sizi daha fazla tutmayım. İyi eğlenceler...»

YERİNE GÖRE HAREKET EDİYOR MUYUZ?

Yaz sıcaklarının iyiden iyiye bastırdığı şu günlerde, insanlar da biraz daha fazla sinirli oluyor çocuklar.

Geçen gün bizim sokakta alışmadığım bir gürültüyle karşılaştım. Hemen balkona koşup baktım. Bir grup çocuk, alt katımızdaki bir beyle münakaşa ediyorlardı.

Doğrusunu isterseniz son derece üzücü bir sahneydi bu. Yetmiş yaşlarında olan komşumuz, torunu yerindeki küçüklerle âdeta bir meydan savaşı içindeydi.

Münakaşanın sebebini merak edip, oradakilerden birine sordum.

Çocuklar top oynuyorlarmış... Öğle saatinin en sıcak zamanı olduğu için sokakta onlardan başka kimse yokmuş. Aşağı kattaki komşumuz çocuklara istirahat ettiğini ve gürültü etmemelerini biraz da sert bir şekilde söyleyince kıyamet kopmuş.

Aslında tatilde olan çocuklar için oyun oynamak en büyük hak... Ama insanın bu hakkını kullanırken başkalarını da düşünmesi gerek. Yaşlı komşumuzun sert bir şekilde onları ikaz etmesi biraz yersizdi belki, ama çocuklar karşılarında her şeyden önce dedeleri yaşında biri olduğunu görüp, ona göre hareket etmeliydiler.

Unutmayın ki saygı ve sevgi dolu bir iki söz, en kızgın insanı bile bir anda yumuşatır.

Aranızda bu tip olaylara yol açacak, düşüncesiz kardeşlerin olduğunu sanmıyorum, ama yine de sizlere küçük bir öğüdüm var... Çevrenizdekilerle ilişkilerinizde mutlaka saygıyı ön plana alın... Kazançlı çıkacağınızı göreceksiniz...

NUR İÇÖZÜ

TIBBIN ÖYKÜSÜ Doktorlukta Yenilikler Çağı

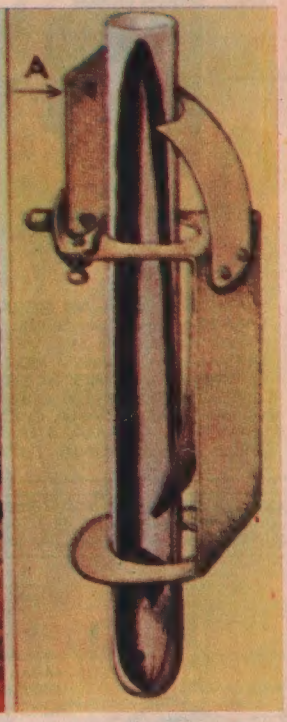

Eskiden tabancayla yaralanan askerler sıcak yağ ve panzehir karışımı ilâçlarla dağlanarak tedavi edilirlerdi. Ama günden güne gelişen tıp, mucizeler yaratmaya devam etti.

16. yy. da doktorluk ilerlemeye başlamıştı. Kilisenin kesin ihtarına rağmen, tıbbın ilerlemesi için, insan anatomisi üzerinde çalışmanın gerekli olduğuna inanan bir doktor, her riski göze alarak, yeni asılan 2 cesedi gizlice kaçırdı ve onları kesip biçerek, insan vücudu hakkında bir takım faydalı bilgiler edindi. Daha sonra bu bilgileri bir kitap halinde bastırdı.

Yeni yetişen genç ve dinamik doktorlar eskilerin yanlışlarını buluyor, halkı uyarıyordu. Ama eski inançlara körü körüne bağlı olan halk onlara inanmıyordu. Fakat onlar yine yılmıyor, yeni yeni araştırmalar yapıyorlardı.

Bu devrede, ordu doktorlarından biri tesadüfen yeni bir metod buldu. Tabancayla yaralanan askerler sıcak yağ ve panzehir karışımı bir ilâçla dağlanırlardı. Tabii bu hastaya daha çok acı vermekten başka bir işe yaramıyordu. Bir gün hastaların çokluğundan dolayı, yağ tükenince, hastaları olduğu gibi bırakmaktansa bir şeyler denemek istiyen ordu doktoru yumurta sarısı ve gül yağından bir melhem hazırladı. Hastaların yaralarına bunu sürdü. Ertesi günü hastaların hiç acı çekmeden rahat rahat uyuduklarını ve dağlanan hastalardan daha iyi durumda olduklarını gördü.

Gayet mütevazi olan bu doktor, diğer kimselerin bilgi ve tavsiyelerini de dinler, ona göre tedavisini yapardı.

Bir gün yüzü barutla yanmış bir hastayı tedavi etmek için orduda bulduğu melhemi tatbik etmek üzereyken, yanına yaşlı bir kadın yanaştı. Elindeki çiğ soğanı uzatarak, hastaya bunun daha iyi geleceğini söyledi. Doktor bir tarafa kendi ilâcını, diğer tarafa soğanı sürdü. Deney sonucu soğanın daha iyi geldiğine şahit oldu.

Mikrobun nasıl bulaştığı da bu devirde bulunmuştur. Direkt temasla, hava yoluyla veya hastanın kullandığı eşyalar yoluyla mikrobun bulaşabileceğinin öğrenilmesi üzerine, gerekli tedbirlerin alınması kolaylaştı.

17. yy. da William Harvey, kan dolaşımını ispatlıyarak, Romalılar devrinden kalma eski inancı yıktı. Onlar kanın vücutta devamlı yeniden imâl edildiğine ve kirlenen kanın dışarı atıldığına inanıyorlardı. Oysa Harvey, hepinizin bildiği gibi, kanın, pompa vazifesi gören kalpte temizlenerek tekrar damarlar yoluyla vücutta dolaşarak vazifesine devam ettiğini buldu.

Artık keşif ve icatlar devri başlamıştı. Antony van Lee mikroskobu bulup geliştirerek birçok şeyin, bakteri, mikrop ve hücrelerin incelenmesini sağladı. Bu icat ilerde birçok ilerlemelere yardımcı olacaktı. Örneğin, Pastörün penisilini bulması gibi.

Bazen o kadar basit tedaviler hastalığı iyi ediyordu ki, halk inanmak istemiyordu. Gemilerdeki denizcilerde görülen iskorbüt illeti her gün limon suyu tatbikiyle iyi edilebiliyordu. Fakat ancak bulucusunun ölümünden sonra limon, tıpta önemli bir yer kazandı.

18. yy. da çiçek hastalığı Avrupa'nın nüfusunun yarısını etkilemişti. Çiçek hastalığına yakalananların dörtte biri ölüyordu. Taa ki Edward Jenner'in uzun çalışmalar sonucu bulduğu aşılama metodu iyi netice verene kadar.

Jenner, bir sütçü kızın «Ben çiçek hastası olmaktan korkmuyorum çünkü ineklerden çiçek hastalığını zaten almış bulunuyorum» demesinden ilham alarak 20 sene bu ihtimal üzerinde çalıştı. En sonunda ineklerden alınan çiçek hastalığı aşısının insandan insana tatbik edilebileceğini ve muayyen dozda verilen aşının hastaya muafiyet kazandıracağını öğrendi.

İneklerden alınan çiçek hastalığı mikrobu 8 yaşında sağlıklı bir çocuğa aşılandı. Çocuğun kolu biraz şişti fakat hastalanmadı. Daha sonra iki kere daha aşılanan çocuğun bu hastalığa hiç yakalanmadığı görüldü.

Bunun üzerine aşının hastalığın önlenmesindeki rolü bütün dokorlarca benimsendi. Halk da birçok denemeden sonra doktorlara inanmaya başladı.

Günümüzde aşının önemi tam anlamıyla kabul edilmiştir. Bugün küçük çocuklar, doğar doğmaz aşılanmaya başlıyor. Ve bu aşı programı, ileri yaşlara kadar devam ediyor. Çoğunlukla, çocuklar aşı olmaktan korkarlar, oysa 1 gün sürecek bir acı, insanları günlerce süren hastalıklardan korumaktadır. Ve tıp alanında aşının bulunmasıyla daha büyük hamleler yapılmaya başlamıştır.

İnsanlığın sağlık problemleri bakımından çalışmalar bugün de sürdürülüyor.

MACERALAR OKULU

9

KAY DOUGLAS GEÇİRDİĞİ BİR HASTALIKTAN SONRA, UZUN SÜRE TEKERLEKLİ SANDALYEYE BAĞLI KALMIŞ, VE TEYZESİNİN AŞIRI İHTİMAMI YÜZÜNEN NORMAL BİR ÇOCUK GİBİ YAŞAYAMAMIŞTIR. TEYZESİNİN KIZI FRANCES'İN YARDIMIYLA, GİZLİCE SPOR OKULUNA GİDER. ORADA DAHA ÖNCEKİ SAKATLIĞINI BİLEN YOKTUR. AMA ARKADAŞI PİPPA ONU SORU YAĞMURUNA TUTAR.

İMDAT... İMDAT... İMDAT...

KAY'IN FERYATLARI CEVAPSIZ KALDI. İYİCE UZAKLAŞAN GURURTAN, KİMSE ONUN SESİNİ DUYMADI.

PİPPA BURADAYDI YOK.. YOKSA YOKSA

KAY ARKADAŞININ TEHLİKEDE OLDUĞUNU ANLAYINCA CANINI DİŞİNE TAKARAK UÇURUMDAN AŞAĞI İNMEYE BAŞLADI...

BU SIRADA DİĞERLERİ KAMPA VARMIŞLARDI..

PİPPA VE KAY ORTALARDA YOKLAR, NİÇİN ONLARA HABER VERMEDİN?

ÖZÜR DİLERİM EFENDİM.. ONLARIN DUYMADIKLARINI TAHMİN ETMEDİM....

BAYAN HAWKES ÇOK ÜZÜLDÜ.

KAY MUTLAKA KAZA GEÇİRMİŞTİR.... PİPPA DA ONA YARDIM İÇİN KALMIŞTIR

SELAM KAMP BURASI MI?

DAĞ POLİSİYİZ... MESAJ GETİRDİK BU GÜN ÖĞLEDEN SONRA GELDİ

BAYAN, KAY DOUGLAS'IN ACELE OKULA DÖNMESİNİ İSTİYORLAR. HAYATI BİR MESELEYMİŞ... BURADA GECELEMESİNİ İSTEMİYORLARMIŞ.

AYNI ANDA KAY, PİPPA'NIN YANINA İNMEYİ BAŞARDI... KÜÇÜK KIZ BAYGIN YATIYORDU...

PİPPA.. PİPPA...

KARANLIK BASTIRMAYA BAŞLAMIŞTI. KAY BİR AN DÜŞÜNDÜ VE.....

NE YAPACAĞIMI BİLİYORUM. ONU BURADA BIRAKAMAM

DEVAMI VAR.

BALIKÇOCUK

Denizlerin Kurdu

14

HİNT OKYANUSUNDA, YILLARCA ÖNCE KAYBETTİĞİ ANA BABASININ ARDINDAN, TIPKI BİR DENİZALTI TARZANI GİBİ YAŞAMINI SÜRDÜREN BALIKÇOCUK AYNI ZAMANDA İNSANLARA DA YARDIMCI OLMAYA ÇALIŞIYORDU.. DENİZ ALTINDA FİLM ÇEKİMİ YAPAN GURUBA YARDIM ETMEK İSTERKEN KAZAYA UĞRADI. KÖPEKBALIKLARI DURMADAN SALDIRIYORLARDI....

GRUUUNARRGLE!

SWARRLO!

BANG!

YARDIM GAYESİYLE ATILAN SU BOMBASI, YOKSA ÖLÜMLERİNE Mİ YOL AÇACAKTI.....

SKKER-R-UNG!

NUUUGGLE!

GLAARGE!

BU SIRADA YÜZLERCE METRE İLERİYE FIRLAYAN BALIKÇOCUK

ROOGLE-PLUGGA-TUGGA!

NUUUH! HOOUUH!

KENDİNE GELMESİYLE KÜÇÜK BALIKLARIN TAŞIDIĞI HABERİ ALMASI BİR OLDU....

DALLO!

PRIGGLOP

GÜMÜŞ KUM BÖLGESİNE DÜŞEN KARA ADAMLARI ÇOK GÜÇ DURUMDAYMIŞLAR...

GERÇEKTEN DE ÖYLEYDİ, KÖPEK BALIKLARI SALDIRILARINI SIKLAŞTIRMIŞLARDI.

THONK!

GRAAAGLO!

UZAKLAŞMAZSA SONUMUZ GELDİ DEMEKTİR

AYNI ANDA BALIKÇOCUK YETİŞTİ...

WAAA-HAAAY OOORGLE!

GELECEK HAFTA: Balıkçocuk'un yepyeni

DÜNYAMIZI ETKİLEYEN SESLER NELER?

Yıldızlardan Gelen Sesler

Karl Jansky ve uzayın derinliklerindeki yıldızlardan radyo sinyalleri toplıyan döner hava telsizi.

Hiç radyonuzun düğmesini çevirip istasyon ararken duyduğunuz parazit ve çatırtı seslerinin nereden geldiğini merak ettiniz mi? Ya televizyonunuza birdenbire kar yağdıran ufak beyaz noktacıkların oluşum nedenini biliyor musunuz?

Sizler gibi bunların sebebini merak eden Araştırma Laboratuvarları 1931 yıllarında, deniz aşırı ülkelerle konuşurken telefon hatlarında meydane gelen ve radyolarda duyulan acaip seslerin kaynağını araştırıyorlardı.

Radyo haberleşmesini zaman zaman imkânsızlaştıran parazit sesleri genç radyo mühendislerinden Karl Jansky'yi bir hayli ilgilendiriyordu. Parazit seslerinin sırrını çözmek isteyen genç araştırmacının aklına çok parlak bir fikir gelmişti. Radyo dalgalarının nereden geldiğini bulmak için tahta, tel ve çelik çubuklardan büyük bir iskelet detektör inşa etti. İlk uçakların kanadına benziyen 7 metrelik bu cihaz her tarafa dönebilecek şekilde yapılmıştı.

Bu acaip aletin bir işe yaramayacağını sananlar yanılmıştı. İptidai telsiz anteniyle havayı tarayan Jansky parazit seslerini dinledi. Telsiz antenin bağlı olduğu alıcıdan radyodaki gibi çatırdı sesleri geliyordu. Fakat arkadan onu şaşırtan acaip ıslık sesleri de duyuluyordu.

Bütün bu seslerin atmosferden gelmediğini biliyordu. Çünkü gündüz sesler artıyor, gece ise azalıyordu. Aynı zamanda sesin kaynağının sabah doğudan doğup, akşam batıdan battığını bulmuştu. Önce sesin kaynağının güneşle bir ilgisi olduğunu zannetti. Fakat dikkatlice inceleyince bu kaynağın sadece güneş olmadığını anladı.

Radyo dalgalarının kaynağını takip etmeğe devam etti ve gökyüzünden geçiş süresini ölçtü. Bu süre 23 saat 56 dakika tutuyordu.

Birden her şeyi kavradı. Telsiziyle aldığı radyo dalgaları atmosferden değil uzaydan geliyordu. Yıldızlar radyo dalgaları neşrediyor ve bu sebeple gece radyo istasyonları daha kuvvetli çalışıyordu. Uzayda meydana gelen en ufak bir fizik olayı, parazit ve gürültüye sebep oluyordu.

Daha sonra Reber isminde amatör bir radyocu evrenden gelen bu parazit sesleri incelemek için evinin bahçesine bir radyo teleskopu kurdu. 3,5 metre çapında tabak şeklinde bir aynadan meydana gelen bu alet dışardan gelen radyo dalgalarını toplıyarak tabağın ortasında 3 ayaklı sehpa şeklinde duran alıcıya naklediyordu. İnce çelik levhalardan yapılan ayna, gökyüzünde istenen noktaya çevrilebiliyordu.

Reber bu denemelerinde, bir zamanlar Jansky'nin duyduğu parazitleri duydu. Daha hassas olan teleskopuyla, başka kozmik radyo dalgalarını da buldu. Bugün hâlâ kullanılan bir gökyüzü haritası yaptı.

Fakat bir şey aklını kurcalıyordu. Bütün görünebilen, parlak yıldızların radyo dalgaları neşrettiğini zannediyordu. Halbuki, teleskopunu galeksimizin en parlak yıldızlarından bir kaçına çevirdiği zaman, yüksek radyo sinyalleri alacağını beklerken, hiç bir şey duyamadı.

Gökyüzünün karanlık bölgelerindeki görünmeyen yıldızlar ise çok yüksek radyo sinyalleri neşrediyordu. Bu bilmece henüz çözülmüş değildir. Gökyüzü bilimcileri halen bu meseleyle uğraşıyor.

II. Dünya Savaşı'nda, askerler, Reber'in yaptığı radyo teleskopundan geliştirilen radardan epey yararlandılar.

Radarın çalışma sistemi gayet basittir. Bulmak istediğiniz maddeye doğru bir radyo dalgası gönderirsiniz. Dalga o maddeye çarptığı an, yankısı dönüp size gelecektir. Elinizdeki detektörle tespit ettiğiniz «yankı» size bu maddenin yerini ve hızını bulmanıza yardımcı olacaktır. Savaş esnasında uçakların yerini ve hızını tespit etmek için radarlar kullanılmıştır.

Savaşta radarla yer tespit işlemi gayet iyi işleyip giderken, çok enteresan bir vak'a ile karşılaştılar. Radarlar birdenbire çalışmaz olmuştu. Nedenini bulamadıkları bu olay 2 gün sürdü. 2 gün sonra tekrar kendi kendine çalışmağa başlamıştı.

Savaştan sonra, gökyüzü bilimcileri bu haberi duyunca hemen araştırmalara başladılar. Bu iki gün güneşte leke meydana geldiğini tespit ettiler. Güneş lekesi radyo yayınlarını birdenbire kuvvetli bir şekilde yansıtınca, radar sistemi bozulmuştu.

■

Uzak radyo kaynaklarından gelen çok zayıf sinyalleri inceleyebilmek için gökyüzü alimlerinin daha büyük aletlere ihtiyaçları vardı. Bunun üzerinde çalışmalar yapan radar öncülerinden Bernard Lovell 1957 yılında dev bir teleskop meydana getirdi. 300 metre çapındaki bu tabak biçiminde teleskop gökyüzü araştırmalarına yeni ışıklar tuttu.

Bütün teleskoplar tabak şeklinde değildir. Birbirine dikey olan iki yatay telsiz anteninden meydana gelen teleskoplar da vardır. Her bir kolu 1,5 km. uzunluğunda olan bu teleskoplar gökyüzündeki en ufak sesleri dahi alacak kadar hassastır.

Gökyüzündeki radyo araştırmaları her zaman devam edecek ve bize bilim alanında yepyeni ufuklar açacaktır.

FAKAT NE OLDU SİZE? ÇILDIRDINIZ MI?

OPARLÖR BAŞIMA DÜŞÜNCE GÜLDÜ
AYAĞIMA BASTI VE ÖZÜR DİLEMEDİ....
BO BOM

DERHAL ONLARI BULMALIYDINIZ BECERİKSİZLER UYUNTU ADAMLAR SİZDE....

HIMM, BU ARADA OPARLÖRÜ KİM YUKARI İTTİ..

BEN, RENALDO O AĞIR ŞEY BAŞIMA VİYİNCE, O KIZGINLIKLA ONA BİR TEKME ATTIM
HIMMM!
DEFOL BUDALA

BÖYLE ADAMLARLA ÇALIŞIRSAM-15- SONUM HOŞ DEĞİL....

AA..A... BU ŞAPKALAR, BU BİR RASTLANTI MI, YOKSA.....

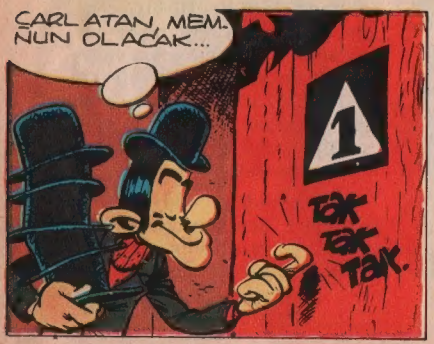
ÇARL ATAN, MEMNUN OLACAK...
1
TAK TAK TAK.

BU ŞAPKALARA TEKRAR KAVUŞMAK BÜYÜK ZEVK DEĞİL-Mİ ŞEF?
PAT PAT
EVET..AMA .... ŞEY....

MANASTIR

ÖZET: «Üçgen» çetesini bulmak için gittikleri manastır yıkıntısında İtoh Kata'dan sonra Spip'i de yitiren Sipru ve Fanto aranmaktadırlar. Özel alârm sistemiyle «Üçgen» mensupları onları arar ve bulur.

80 A

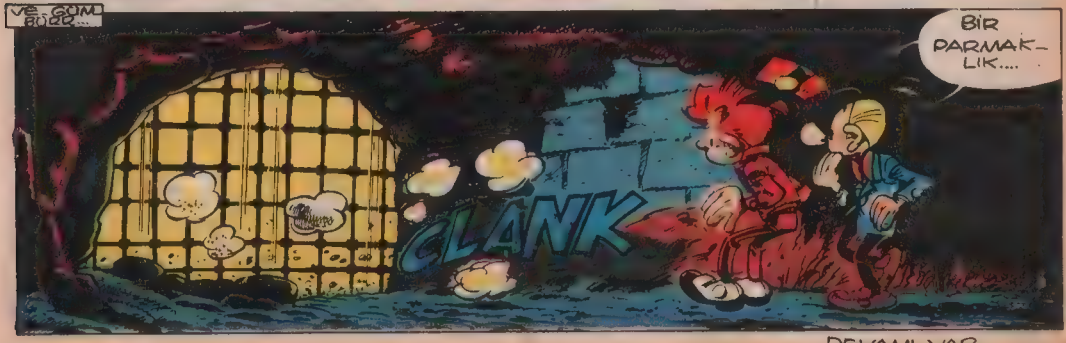

30 B

DEVAMI VAR...

TABİATA BİR BAKIŞ

HAYVANLAR DÜNYASINDAN İLGİNÇ REKORLAR

Kuşlar, gökyüzünün maviliğinde kanat çırparak istedikleri yerlere uçabilen ve insanlar tarafından asırlar boyunca gıpta ve hayranlıkla izlenen hayvanlardır. Türlerine göre kimisi dünyanın en hızlı hareket edebilen, kimisi de atmosferin en yüksek noktasına yükselebilen kuşlar, bu alanda kırılan rekorların rakipsiz şampiyonlarıdır.

Dünyanın en hızlı uçan kuşu, diken gibi kuyruğu olan, kırlangıca benzer bir cins kuştur. Bütün rekorları kıran bu kuşun, saatte 160 km. hızla uçtuğunu biliyor muydunuz?

Kuşların arasında en uzun mesafeyi katedebilen şampiyon, resimde görülen deniz kırlangıcıdır. Her sene Kuzey ve Güney Kutupları arasında göç eden bu kırlangıçların, bu seyahatleri esnasında 20.000 km. yol katettikleri ispatlanmıştır.

Alp dağlarında yaşayan kırmızı gagalı bir cins karga, çok yükseklerde uçabilir. Dünyanın en fazla yükselebilen kuşu olarak kabul edilen bu dağ kargaları, yerden 8100 km. yükseklikte uçarken görülmüşlerdir.

Dünyanın en hızlı yüzen kuşu olarak bilinen Gentoo pengueni, saatte 35 km. hızla yüzebilir

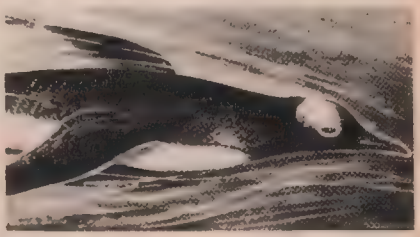

Kanatsız kuşlar içinde en hızlı koşabilen, devekuşudur. Maratonda rakip tanımayan devekuşunun hızı, saatte 60 km.'yi aşabilmektedir.

SİZLER İÇİN YEPYENİ BİR YARIŞMA DAHA DÜZENLEDİ

Yetenekli okuyucularını her zaman teşvik etmeyi kural edinen DOĞAN KARDEŞ Yaz aylarındaki boş saatlerinizi değerlendirmek için bu yeni yarışmayı açıyor...

yaz yarışması

Tatilinizin Sonunda Boş Zamanlarınızı Değerlendirdiğiniz Konularda Yarışmamıza katılabilirsiniz.

Yarışmamızın Dört Konusu Var:

1) **Şiir** (Tatiliniz sırasında size etkileyen herhangi bir konuyla ilgili şiirlerinizle şiir dalındaki bu yarışmaya katılabilirsiniz)

2) **Hikâye** (Tatilinizle ilgili 300 kelimeyi geçmeyen bir küçük hikâyeyle bu yarışmaya katılabilirsiniz)

3) **Resim** (Tatilinizle ilgili sulubaya yapıtlarınızla bu daldaki yarışmaya katılabilirsiniz)

4) **Karikatür** (Çini mürekkebiyle, 30 x 30 ebadındaki resim kâğıtlarına yapacağınız karikatürler bu yarışmaya katılabilir)

DİKKAT: Bütün bu yarışma dallarında tek bir konu vardır. «TATİLDE BAŞIMIZDAN GEÇEN İLGİNÇ OLAYLAR» ı konu olarak alacağınız eserlerinizi, 15 Ağustos'tan 15 Eylül'e kadar idarehanemize yollamanız gerekiyor.

HEPİNİZE ŞİMDİDEN BAŞARILAR DİLERİZ

STINGREY

STİNGREY'İN KAPTANI TROY'U ELE GEÇİRMEK İSTEYEN TİTANLILAR, ATLANTA'YI KAÇIRIRLAR, TROY, ONLARIN PLANINA UYGUN OLARAK TİTAN'A ESİR DÜŞER. AMA TİTANLILAR FONS'UDA ELE GEÇİRMEK İSTERLER....

BU SIRADA TİTAN GEMİSİN...

ŞUNU AL, DOSTUNA ATLANTA'NIN ÖLDÜĞÜNÜ BİLDİR...

STİNGREY'İ BÖYLE NUMARALARLA ELE GEÇİREMESİNİZ?

SANA DEDİĞİMİZİ YAP....HAYDİ

BEN TROY.... BEN TROY FONS, ATLANTA ÖLDÜ...

BENİ VE ATLANTA'YI UNUT FONS...

PEKALA... O HALDE BEN YUKARI ÇIKAYIM...

VE...

VE HEMEN KONTROL KOLUNU ÇEKTİ...

FONS'UN BU SÖZLERİ TİTANLILARI ŞAŞIRTTI...

GALLUP TARRRAMAMLUP CAMBARLUP....

KONKLUMPA, STAMPALUMPA...

VE AZ SONRA BİR KRATER GÖLÜNE ÇIKTI. ORTADA KÜÇÜK BİR ADA VARDI...

İKİ TİTAN ASKERİ, TROY'U ORAYA ATTILAR...

BALIK GEMİ GARİP BİR DENİZE GİRDİ... BİRAZ SONRA...

NE YAPTINIZ... EĞER FONS'A BİR ŞEY OLMUŞSA SİZLERİ ÖLDÜRÜRÜM...

AZ SONRA KAPTAN KENDİNE GELDİ....

NİÇİN BENİ BURAYA ATTILAR, GAYELERİNİ BİR TÜRLÜ ANLAYAMADIM... NİÇİN ACABA?

KÜÇÜK GÖLDE İRİLİ UFAKLI ADACIKLAR VARDI...

ŞİMDİYE KADAR BURAYI HİÇ GÖRMEDİM.... NİÇİN ATTILAR BENİ BURAYA...

DERKEN TROY BİR ŞEY GÖRDÜ....

ATLANTA!

DEVAMI VAR

KARANLIKTAKİ ⑩ ÇOCUK

ÖZET: Çitlenbik sokağı sakinlerinden olan Hamdi bey ve oğlu Engin, mahalleye yeni taşınan komşularıyla çok iyi geçinirler. Evin küçük kör kızıyla Engin arkadaş olurlar ve Engin elinden geldiğince küçük kıza yardımcı olmaya çalışır; bir gün küçük kız çalınır, Engin ve babası onu ararlar.

Bu cılız, hırpani, bakımsız, yarı aç ve kararmış çocuk Lâmia mı idi? Ben buna asla inanamazdım.

Bu sırada çocuğu oraya getiren kaytan bıyıklı delikanlı koşarak yanımıza geldi ve çömeldi babamın omuzuna elini koyarak:

— «Ya, işte böyle Beybaba,» dedi. «Bu kimsesiz ve zavallı bir kızcağızdır. Yatalak bir teyzesi var. Ben bunu cuma günleri buraya kadar getirir, sevabıma buraya bırakırım. Hayır sahiplerinin gönlünden kopan birkaç kuruşla bütün hafta hem o yatalak kadın geçinir, hem de bu zavallı. Bunlar benim komşum.»

Delikanlı kıza seslendi:

— «Yoruldun mu Fatma, götüreyim mi seni artık?»

Çocuk dişlerini birbirine vurarak:

— «Daha teyzeme ilâç parası toplanmadı, süt alınacak. Teyzem hem hasta, hem de aç,» dedi.

Kuş gibi titriyordu.

Delikanlı el çabukluğu ile paraları toplayıp cebine indirdi. Çocuğu da kucağına aldı ve :

— «Allah hayır sahiplerini eksik etmesin,» diyerek yürümeye başladı.

Babam bir şeyler mırıldandı, etrafına bakındı, düşündü, sonra bana işaret edip: «Peşlerinden gideceğiz Engin,» dedi. «Bu çocuk Lâmia'dır.»

— «Baba, bunun Lâmia'ya benzer yeri yok ki.»

— «Böyle canavarların elinde bu hale gelmiş çocuk.»

Delikanlı hızlı hızlı yürüyordu. Bizim kollarımızda limon sepetleri vardı. Babam yürürken :

— «Taze limon, sulu limon,» diye bağırıyordu.

Fakat tanesine bir sarı altın verseler babam duracaklardan değildi. Eyüp'ten Edirnekapı caddesine çıkan yokuşa gelmiştik. Yirmi adım kadar ileride çocuğu götüren adam gidiyordu.

Yolda dilenmeye, kurban eti almaya, sadaka toplamaya gelmiş hırpanî bir takım adamlar vardı.

Babam birden limon sepetini yere bıraktı ve bana:

— «Gözünü aç Engin,» dedi.

Babam ileriye fırladı.

— «Hey, delikanlı, dur bakayım.»

Delikanlı başını çevirip baktı. Babamın kendine doğru koşmakta olduğunu görerek önce durumsadı, sonra birden ileriye doğru koşmaya başladı. Babam da peşinden koştu.

Hırsız babamla kavga ederken ben de yerde yatan Lâmia'ya yardım etmeye koştum.

Kavga sırasında hırsızın babama bıçak çıkardığını görünce yerde bulduğum bir taşı hiç düşünmeden kötü adamın kafasına indirdim. O sırada yerde yatan Lâmia'yı sürüklemek isteyen bir çocuğu görünce onun yardımına koştum.

Ben iki limon sepetini de taşımaya çalışıyor ve yetişmeye uğraşıyordum. Sırım gibi delikanlı çok hızlı koşuyordu. Fakat babam bir kere avazı çıktığı kadar:

— «Ya Allah,» diye bağırdı.

Öyle bir hızlandı ki adamcağızı uçuyor zannettim. Onun koşmasını gören meraklılar da peşinden koştular.

Ben korkumdan limon sepetlerini yolun kıyısına bırakarak fırladım, soluk soluğa onlara yaklaştığım zaman delikanlının, çocuk kucağında, durduğunu gördüm. Babam, «Benimle karakola kadar geleceksin,» dedi.

Delikanlı dişlerini sıkarak:

— «Sen kimsin be moruk,» diye bağırdı. «Ne koşuyorsun peşimden?»

— «Sen neye kaçıyorsun? Suçsuz adam kaçmaz. Yürü karakola.»

Babam soluk soluğa idi. Delikanlı onu tepeden tırnağa bir süzdü ve:

— «Moruk,» dedi. «Eceline mi susadın? Mübarek günde başımı belâya sokma. Benim seninle alış verişim yok. Yıkıl git, yoksa fena yaparım.»

Babam sert bir sesle:

— «Yürü karakola,» dedi. «Sen bu çocuğu çaldın.»

Delikanlı kucağındaki çocuğu yere bıraktı. Birden babamın üstüne sıçradı. Fakat babam yenilir, yutulur insanlardan olmadığını göstermek için olduğu yerde biraz yana sıçradı ve hızını alamayan delikanlıyı bir kolundan yakalıyarak öyle bir çevirip sırt üstü yere çaldı ki etraftakiler:

—«Ulan yaşa be moruk,» diye bağırdılar.

Delikanlı çabuk toparlandı. Ve birden babamın üstüne zıpladı. Bu sefer ikisi göğüs göğüse geldiler. Babam:

— «Engin gözünü aç, çocuğu kaybetme,» diye bağırdı.

Delikanlı da «Ulan burada bizden kimse yok mu?» diye haykırdı.

Yırtık bir ses:

— «Ben buradayım ağabey,» dedi. «Sen moruğun işini bitir, gerisini düşünme.»

Yol tenha, belli başlı bir adam yok. Hepsi hırpanî. Hepsi haydut gibi aç ve zararlı insanlar.

Delikanlı babamı sırt üstü yıkmak için hızla iteliyor, onu arka arka sürüyordu.

Babam birden yere çöktü. Delikanlı o hızla onun üstüne yere uçtu. Babam ondan evvel kalkarak etrafına bakındı.

Yakası yırtılmış, başından kasketi uçmuş, gözleri kan çanağına dönmüştü. Babamı, o kendi halindeki adamı hiç böyle görmemiştim.

Delikanlı davranıp yerden bir taş aldı. Fırlatıp babamın omuzuna çarptı. Babam bir eliyle bu kolunu tutarak delikanlıya döndü:

— «Bana bak evlât, dedi. Başının selâmetini istiyorsan bu çocuğu bırak git. Benim hakkımdan gelsen arkamda koskoca devlet var. Senin imanın gevretirler.»

Delikanlı gözleri kızmıştı:

— «Bana seni burada temizlemek düşer,» dedi.

Babam da karşılık verdi:

— «Gel de sana dünyanın kaç bucak olduğunu göstereyim.»

Hırpanilerin arasından birisi :

— «Yuh sana Raşit,» diye seslendi. Deden yerinde adamla başa çıkamıyorsun.»

Adı Raşit olan delikanlı homurdanarak, suratını ekşite ekşite babamın üstüne geldi. Fakat babam ona öyle bir şamar aşk etti ki, Raşit olduğu yerde fırıldak gibi dönerek boğuk boğuk bağırdı. Hemen belinden bir bıçak çıkarttı ve:

— «Çocuğu kaçırın!» diye haykırdı.

Babam:

— «Bıçak oynatmak var mı Raşit?» diye haykırdılar.

Hayal meyal hatırlıyorum. Babam, «Engin, evlâdım, çocuk, çocuk!» diye bağırdı.

(Devamı var)

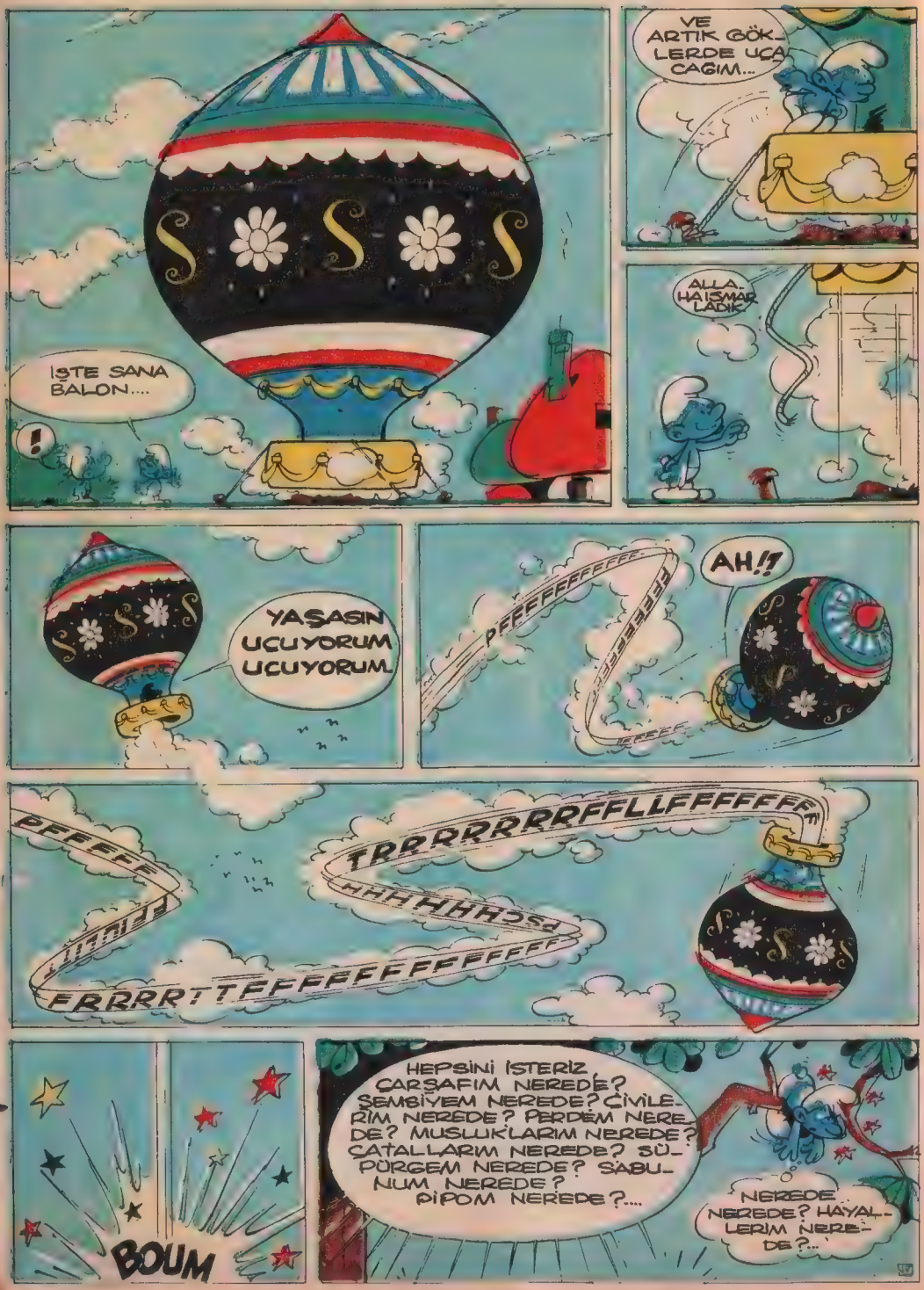
İŞTE SANA BALON....
!
VE ARTIK GÖKLERDE UÇACAĞIM...
ALLA HAİSMARLADIK
YAŞASIN UÇUYORUM UÇUYORUM
PFFFFFFFFFF
AH!?
PFFFFFF
TRRRRRRRFFLLFFFFFFFF
FRRRRRTTFFFFFFFFFFFFFF
BOUM
HEPSİNİ İSTERİZ ÇARŞAFIM NEREDE? ŞEMBİYEM NEREDE? ÇİVİLERİM NEREDE? PERDEM NEREDE? MUSLUKLARIM NEREDE? ÇATALLARIM NEREDE? SÜPÜRGEM NEREDE? SABUNUM NEREDE? DİPOM NEREDE?....
NEREDE NEREDE? HAYALLERİM NEREDE?...

İSTEYEN KÜÇÜK ŞTRUMP

GELECEĞİN KARİKATÜRİSTİ

Çocuklar vardır, daha bebekken ilerdeki meslekleri hakkında insana bir fikir verirler:.. Büyükleri onlar için, «daha şimdiden adam olacağı belli» derler... İşte Hasan Kaçan da böyle bir kardeşiniz. Yıllardır Doğan Kardeş'in devamlı okuru olduğunu söyleyen Hasan Kaçar onaltı yaşında Kasımpaşa lisesi birinci sınıf öğrencisi... Son derece güzel karikatür yapıyor... Ama ondaki bu yetenek daha çok küçük yaşlarında belli etmiş kendini... Ailesinde kimse resimle ilgilenmemiş. Erkek berberi olan babası önceleri onun bu merakına biraz kızmış, ama şimdi Yüksek tahsilini tamamlaması şartıyla karikatürist olmasını kabul etmiş... Çizgilerine bakacak olursak, onun ilerde ünlü karikatüristler arasında yer alacağını tahmin etmek zor değil...

Hasan aklından geçenleri kâğıda geçirmeye başladığı vakit bütün sıkıntılarının uçup gittiğini söylüyor. Şimdiden başarılı bir ressam olacağı anlaşılan okurumuza biz de başarılar diliyoruz.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

• **Goşo Nedir? Ne İşe Yarar?**

Arjantin'deki uçsuz bucaksız otlaklarda sürü çobanlığı yapanlara «goşo» denir, tıpkı kuzey Amerika'dakilere «kovboy» dendiği gibi. Bunlar, atlarının üzerinde sağa sola koşarak uçarak yeryüzündeki [illegible] koyun ya da sığır [illegible] yönetmeye çalışırlar.

Güney Amerika'da göz alabildiğine uzanan otlaklar kasaplık hayvan sürülerine mer'a vazifesi görürler. Bu meralarda hayvanları bir arada tutmak, kaçanları yakalamak için «bolaş» adı verilen, uçlarında toplar bulunan kayışı öylesine ustalıkla fırlatır ki hayvanlar ayaklarına dolanan bu kayışların engellemesiyle koşamayıp durmak zorunda kalırlar.

YAZ AYLARINI BOŞ GEÇİRMİYOR

Size bu sayıda sözünü edeceğimiz kardeş vaktini iyi değerlendirmesini bilen çocuklardan biri.

Özel Çağın ilkokulu dördüncü sınıf öğrencisi olan Adnan Köken, henüz 9 yaşında, ama çalışmaları herkesi şaşırtıyor. Onun resme karşı büyük bir yeteneği olduğunu ilk olarak okul müdürü Saadettin Turlayon ve resim öğretmeni Özden Ataşer sezmişler. Böylece değerli öğretmenlerinin de teşvikiyle küçük Adnan birbiri ardından güzel eserler vermeye başlamış. Küçük ressam geçenlerde okulunun salonunda bir de sergi açtı.

ÇOCUK PARKININ BÖYLESİ

Tokyo'da geçenlerde yepyeni bir çocuk parkı daha açıldı. Çocukların hazır oyuncaklardan çok, hayatta sık sık rastladıkları malzemelerle oynamaya meraklı olduğunu gören ilgililer, parkın büyük kısmını, eski kamyonlar, boş bidonlar çakıl ve kum tepeleriyle süslemişler... Gerçekten de küçükler bu yeni parka gelebilmek için can atıyorlarmış şimdi...

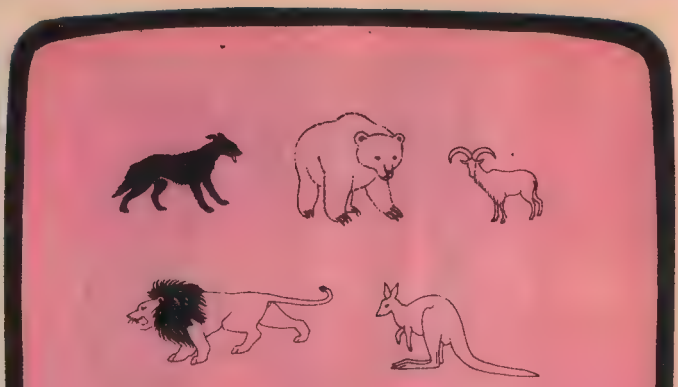

Televizyonun içindeki hayvanların isimlerinin baş harflerini birleştirdiğiniz zaman karşınıza Televizyonun seri filimlerinden biri çıkacak.

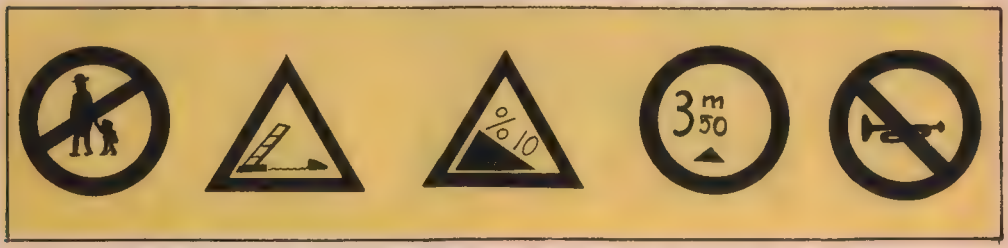

Yukarıdaki trafik işaretlerinin baş harflerini birleştirirseniz karşınıza bir kelime çıkacak.

Bu altı resimden bir tanesi diğer resimlerin birleşiminden meydana gelmiştir, acaba hangisi?

SPORUN BÖYLESİ

Gençlerin tek arzusu kuş misali havalarda uçabilmek.

İnsanların kuşlar gibi uçabilme arzusu, bundan yüzlerce yıl öncesine, insanlığın kuruluşuna kadar dayanır. Yıllar boyunca kuşları gıpta ile insanoğlu, onlar gibi bir çift kanat takıp gökyüzünün enginliklerinde süzülmek, bulutlara kadar yükselebilmek için yanıp tutuşmuştur.

Uçmayı deneyen ilk insan, Eski Yunan Uygarlığı zamanında yaşayan Ikarus adlı bir gençti. Ikarus, arkadaşlarının ve ailesinin ikazlarına kulak asmamış ve günlerce uğraşarak kendisine bir çift dev kanat hazırlamıştı. Sonra bu kanatları takıp kendisini boşluğa bırakmıştı. Fakat ne yazık ki, Ikarus, kızgın güneşin parafinle hazırladığı kanatları eriteceğini hesaba katmamıştı. Böylece, insanlığın ilk uçma heveslisi, denizin derinliklerinde kayboldu gitti...

Bugünün gençleri de İkarus'u peşinden ölüme kadar sürükleyen arzunun esiri. Fakat onlar Ikarus'tan daha tedbirli, daha hesaplı. Artık kuş gibi uçmayı Amerika'da sevilen bir spor dalı haline getiren gençler, kendi buluşları olan bu eğlenceli sporu Kaliforniya eyaletinde uygulamaktadırlar. Bu spor için en elverişli saha olan Pasifik sahilleri boyunca uzanan geniş kumluk, pırıl pırıl gökyüzünde uçmak için sıra bekleyen heveslı gençlerle dolup taşmaktadır.

Sporcular, bir çift geniş kanat altındaki salıncak gibi oturma yerine kurulup, arkadaşlarının yardımıyla kendini Pasifik kıyılarındaki yüksek tepelerden boşluğa bırakmak ve rüzgârın esintisiyle kumluk sahile doğru sürüklenmektedir. Burada, ayaklarını ustaca hareket ettirerek kumluğa iniş yapmak zorundadır. Aksi halde, soğuk bir deniz banyosu almak işten bile değil... Bu sporun en güç yanı da, güneşin altında kanatları sırtlayıp, iniş yapılan kumluk sahilden tekrar tepelere kadar çıkmak. Her halde, sporun asıl amacı da bu egzersizler olsa gerek!

Şimdilik sadece Amerikan gençleri arasında bir salgın gibi yayılan bu eğlenceli sporun Türkiye'ye ne zaman geleceği belli olmaz. Bütün mesele, bu spor için elverişli bir kıyı bulabilmek.

ARI İLE GÜVERCİN

Günün birinde küçük bir arı uçarken suya düştü, yüzmek bilmediği için nerdeyse boğulacaktı, suyun kenarında bulunan bir güvercin arının bu halini görünce ona acımıştı, «Şu zavallı arıcığa yardım edemez miyim?» diye yaprak alıp iki tarafını bir kayık gibi kaldırdı ve hemen arının yanına fırlatıverdi.

Arıcık ayaklarıyla bu yaprağa tırmanıp içine girinceye kadar epeyce uğraştı. Fakat artık kurtulmuş gibiydi. Yaprak suların akışıyla yüzerek kenara doğru geldi, arıcık da güneşte kendini kuruttu, kanatlarını gerdi ve uçup havalandı. Fakat sıkıntılı zamanlarında kendisine kimin yardım ettiğini unutmamıştı.

Bundan birkaç gün sonra yüksek bir ağacın yaprakları arasında uçuyordu. Tam o anda ağacın altında bir avcının durduğunu gördü. «Acaba kimi vurmak istiyor?» diye düşündü. Kuşkusuz uzun kulaklı bir tavşanı. Fakat hayır, o sırada güvercin kuru bir dalın üzerine konmuş, dinlenmek istiyordu. Belli ki uzaklarda sabahtan beri uça uça yorgun düşmüştü, avcı tüfeğini kaldırdı ve zavallı güvercine nişan aldı.

Arı bir dakika daha bekleseydi, iyi kalpli güvercin yok olacaktı; arıcık hemen kararını verdi ve «Beni boğulmaktan kurtaran güzel güvercini, vuramazsın!» diye bağırdı, hemen avcının eline konarak parmağını soktu, avcı tüfeğini indirmek zorunda kaldı, saçmalar güvercinin uzağından geçti.

Avcı tüfeğini bir daha doldurunca ya kadar güvercin uçup kaçmıştı.

KOZA YAYINLARI
PK. 836 İstanbul

yeni çocuk kitapları dizisi

Enid Blyton

afacan beşler

Yepyeni bir çocuk çetesinin heyecan dolu serüvenleri

Afacan Beşler

Her ay yeni bir kitap!

ÇIKTI • BÜTÜN KİTAPÇILARDA • ÇIKTI

Genel Dağıtım: Bateş

Bol resim ekleri ile 10 lira

BATEŞ REKLAM : 130 - 35

YEMİN ETTİLER:

Ankara Mimar Kemal İlkokulu öğrencileri, geçen ay içinde mutlu bir gün yaşadılar. Başarılı bir şekilde imtihanlarını veren son sınıf öğrencileri diplomalarını alırlarken, iki yıl başarı göstererek [illegible] şan yavrukurtlar da yıldızlarını taktılar. (Yanda) birinci sınıftan beri, karnesinde tek bir iyisi olmadan, hep pekiyi ile sınıfını geçen Gamze Saatçılar diplomasını alırken, (Aşağıda) yıldız takan yavrukurtlar yemin ederlerken görülüyor.

ÇOCUKLARININ AĞZINDAN ÜNLÜLER

Babam Kaleci Datcu

Ben Korina Dadcu'yum. Hani Fenerbahçe'nin kalecisi Dadcu var ya onun kızıyım. Henüz 8 yaşındayım, siz kardeşlerime Doğan Kardeş aracılığıyla babamdan bahsetmek istiyorum.

Babam Fenerbahçe takımına transfer olduğu vakit çok küçüktüm fakat hayatımızda bir takım değişiklikler olacağını anlamıştım. Bu değişikliğin en önemlisi onu sık sık göremememdi. Zamanla büyüdüm ve okula gitmeye başladım. Şimdi İlhami Ahmet Örnekal İlkokulunun 3. sınıfındayım. Babam bana daima derslerimde yardım eder. Biliyorsunuz belki, babam Romanya'da tam iki okul bitirmiş. Bunlardan biri Yüksek Mühendislik, diğeri de Futbol okulu.

Annem gezmek için Romanya'ya gittiği zamanlar evde babamla ben kalırım. O zaman onunla mutfağa girip kendimize bir sürü yemek yaparız.

Fakat bazen babam kampa girer, işte o zaman ne kadar üzüldüğümü anlatamam, bazen de babamla uzak yerlerde yaptığı maçlara giderim; ah o zaman benim heyecanım görülecek şeydir, bir türlü yerimde oturamam.

İki yaşımdan beri buradayım; Türkçe'de beceremediğim kelimeler için sevgili babam hemen yardımıma koşar.

Bu sıralarda babam futbolu bırakacak. Almanya'ya gidecek ve orada Antrenörlük yapacak, eğer burada kalması için izin verilirse o zaman sevincimden uçabilirim.

Ya işte böyle kardeşlerim sizlere birazcık da olsa babamı tanıtabildimse ne mutlu bana.

Neşeli ve mutlu günler.

Fenerbahçe takımının sevilen kalecisi Datcu, Türkçe'yi ana dili gibi konuşuyor. Bunda en çok kızı Korina'nın rolü olduğunu da itiraf etmekten çekinmiyor.

Birazda Gülelim

— «Sen benim Karete yaptığımı biliyor muydun?»

YAZISIZ

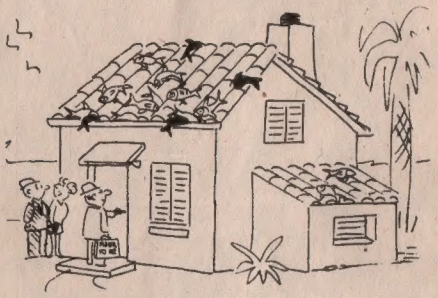

— «Evi almadan önce denizin ne kadar yükseldiğini bir görseydik Lütfü...»

— «Şansın böylesi...»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Atilla İtili
İstanbul 15.7.1965

Alev Kıral
İstanbul 15.7.1966

Hami Sıcakkan
Ankara 15.7.1972

★Zafer Erem
Niğde 17.7.1960

Dalya Hason
İstanbul 17.7.1964

Cem Sümer
İstanbul 17.7.1966

Gürsel Ural
İstanbul 18.7.1960

★Ülkü Bahadır
Trabzon 19.7.1961

Suat Gülen
Keşan 19.7.1961

★Cahit Gerci
İstanbul 21.7.1961

Adnan Batalı
İzmir 21.7.1961

★Anıl Karel
Erzurum 22.7.1964

OYUN-EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Eğer hayvanların isimlerinin baş harflerini doğru birleştirdinizse KAÇAK'ı bulmuşsunuzdur.
- Trafik işaretlerinin birleşmesinden YATAK çıkmalıydı.
- 3 numaralı resim diğerlerinden alınmış parçalarla yapılmıştır. 1 numaradan çit, 2 numaradan ev, 4 numaradan domuz, 5 numaradan kuş yuvası, 6 numaradan bulutlar.

OKUYUCULARIMIZDAN ÖZÜR DİLERİZ

26. ve 27. sayılarımızda, bir dizgi hatası yüzünden, Handan Karasakal'ın kompozisyonu iki kez yayınlanmıştır. Özür dileriz.

Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
15 TEMMUZ 1974
Sayı : 29 Sıra No : 965
Yıl : 29 Cilt : 2

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **80 TL. ★** Altı aylık: **40 TL. ★**
Yurt dışı adi posta, yıllık: **110 TL. ★** Altı aylık: **55 TL. ★**
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

HEDİYE KUPONU - 3
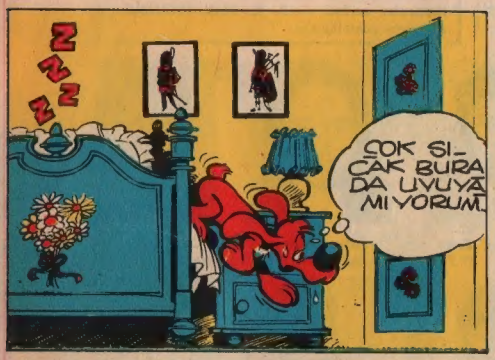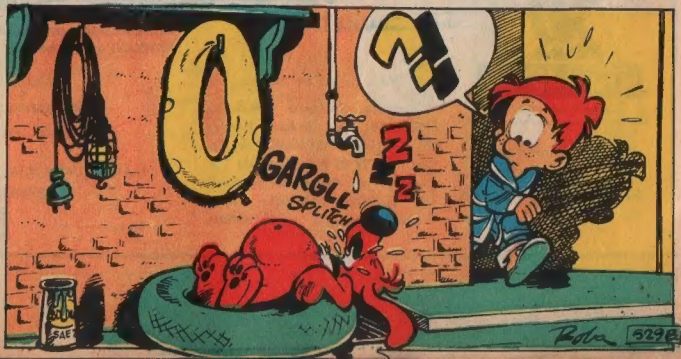
Cancan ile afacan